

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל
שאלון לרישום קורות ניצולת השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גבאי	שם פרטי: רחמים
-------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: גבאי		בלועזית GABAY	
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רחמים		בלועזית RAHAMIM	
עיר לידה: רודוס		בלועזית RODOS	
שם פרטי של האב: משה		שם פרטי ושם נעורים של האם: רבקה בנג'ויה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: רודוס		בלועזית RODOS	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה)		מקצוע לפני המלחמה: חבר בארגון או בתנועה:	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): רודוס, טריאסטה, ג'נובה-איטליה, טנג'יר-מרוקו			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו			
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו			
מקום השחרור: טנג'יר		תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים, ציין את שמו		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: איטליה		שנת עליה: 1945	
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):			

<p>נא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה</p> <p>נא לכתוב בגוף ראשון</p>	<p>(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):</p>
<p>נולדתי בדצמבר 1930 ברודוס שבאיטליה. הוריי ילדי תורכיה, הם הגיעו לרודוס ושם נולדתי.</p>	
<p>נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה</p>	<p>(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקואציה למרכז ברית המועצות):</p>
<p>בשנת 1939 הורו האיטלקים, ששלטו אז ברודוס, לכל אזרחי תורכיה שהגיעו לרודוס לאחר שנת 1925 לעזוב. מכיון שהורי הגיעו לרודוס לאחר השנה הזו היה עלינו לעזוב. אבי קיבל תעודת מעבר לפיה הוא רשאי לעבור מרודוס לטנג'יר עם הגבלה לחמש חבילות של חפצים אישיים, זהו מסמך מה – 7 יוני 1939, והוא נמצא אצלי עד היום. נאלצנו לעלות לאונייה עם משפחות אחרות. עברנו דרך ג'נבה והגענו לטנג'יר שבמרקו. למרות העזיבה שלנו ניצלנו. מי שנשאר ברודוס לאחר כניסת הגרמנים נשלח למחנות ההשמדה. הגענו לטנג'יר והועברנו לבניין שבו בכל חדר אוכלסה משפחה יהודית. השנתיים הראשונות במרקו היו קשות, לא היה לנו מה לאכול. הקהילה היהודית בעיר דאגה לנו מידי פעם ונעזרנו בארגון הג'וינט. למדתי בבית הספר אליאנס בשפה צרפתית וכן למדנו את השפה העברית. מצבנו השתפר עם הזמן, הוכרנו כפליטי מלחמה ומשלחות מארצות הברית הגיעו על מנת לסייע לנו ולעודד אותנו.</p>	
<p>נא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ</p>	<p>(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):</p>
<p>עם תום המלחמה ניתנה לנו האפשרות לבחור לאן ללכת. הוריי בחרו לעלות לארץ ישראל. הפלגנו עם אונייה לחיפה ומשם הועברנו לעתלית. שהינו בעתלית כחודש וחצי, ולאחר מכן הועברנו לגבעתיים. שם קיבלנו דירה ברחוב ברוכוב בעיר. בימים יצאתי לעבוד ובערבים למדתי. בגיל 15 התגייסתי לארגון "ההגנה", הייתי מדביק כרוזים של הארגון ואף נתפסתי על ידי הבריטים. שהכו אותי בשל כך. הייתי מאושר בארץ, אהבתי את הארגון ואת המדינה.</p>	
<p>נא ספרי/ על חיך בארץ</p>	<p>(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):</p>
<p>עבדתי קשה מאוד לפרנסתי, הקמתי נגרייה בנחלת יצחק, 35 שנים עבדתי בה. בגיל 21 נישאתי. אשתי ילידת הארץ. הכרתי אותה בבריכה בגבעת רמב"ם, היא היתה רק בת 17. יש לנו שלושה ילדים, אחד מהם מתגורר בארצות הברית ושניים חזרו בתשובה. הקמנו משפחה גדולה ויש לנו הרבה נכדים. כיום אני מתנדב בעיריית רמת-גן ואוהב את החיים.</p> <p style="text-align: right;">רמת גן. יולי 2010</p> <p style="text-align: right;">עריכה: עדי מלכא</p>	